

РЕШЕНИЕ

№ 22318

гр. София, 28.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2369** по описа за **2025** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл. 208 - 228 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба на УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от проф. д-р А. Й. - изпълнителен директор, срещу Решение от 30.12.2024г., постановено по НАХД № 10425 по описа на СРС за 2024 г., 107-ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-2400201/03.07.2024г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

Касаторът сочи, че решението на СРС е незаконосъобразно, поради нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Поддържа се, че в „Сектор за приготвяне на лекарствени продукти във вид за директно приложение на пациента - цитостатици“ не се извършва производство на лекарствени продукти, а единствено се извършва индивидуално дозиране на цитостатици за конкретни пациенти. Поддържа се, че в този сектор на болнична аптека не се използват химични агенти, като такива се използват само в лабораторията за качествен контрол на галиеви радиофармацевтици, за които се извършвали съответните измервания. Поддържа се, че не е спазен срокът по чл. 34, ал. 1 ЗАНН, като тримесечният срок е изтекъл на 19.05.2024г. Счита се, че са допуснати нарушения на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 7 ЗАНН, като описанието на

нарушението е бланкетно, а обстоятелствената част на АУАН и НП е неясна. Сочи аргументи за приложимост на разпоредбата на чл. 28, ал. 1 ЗАНН. Искане се отменя на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено изцяло наказателното постановление. Претендира направените пред двете съдебни инстанции разноски.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, чрез юрк. А., поддържа жалбата по съображенията подробно изложени в същата.

Ответникът, редовно призован, чрез юрк. Т. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор Д. от СГП дава заключение за правилност и законосъобразност на първоинстанционното решение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена по безспорен начин: По отношение на работодателя УМБАЛ „Александровска“ ЕАД е извършена последваща проверка по документи по спазване на трудовото законодателство на 05.06.2024г. Обект на проверката е изпълнение на предписания, дадени с протокол за извършена проверка от 29.01.2024г. С протокол № ПР 2400327/29.01.2024г. са дадени предписания, сред които и задължително предписание № 1 със следното съдържание: „Работодателят УМБАЛ „Александровска“ ЕАД да извърши периодичен контрол за концентрацията на вредни вещества във въздуха на работната среда в болнична аптека, където работещите полагат труд в производствен сектор, извършвайки дозиране на лекарствени продукти за директно приложение/цитостатици/, като съхраняват, разтварят, разреждат и дозират лекарства, предназначени за пациенти с онкохематологични заболявания, т.е. има наличие на контакт на работещите с химични вещества, които могат да доведат до риск за здравето на работещите в болнична аптека при УМБАЛ „Александровска“ ЕАД съгласно чл. 108, т. 1 от Наредба № 7 от 23.09.1999г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване във връзка с чл. 10, ал. 4 от Наредба № 13 от 30.12.2003г. за защита на работещите от рискове, свързани с експозиция на химични агенти при работа.“ Срокът на предписанието е изтекъл на 16.02.2024г.

Установено е на 05.06.2024г., че работодателят не е изпълнил предписание под № 1 от протокола от 29.01.2024г. Съставен е протокол за извършената проверка № П./05.06.24г., връчен на същата дата на упълномощено лице.

В тази връзка е прието, че УМБАЛ „Александровска“ ЕАД е извършила нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, за което срещу същото е съставен АУАН № 22- 2400201/05.06.2024г. и въз основа на него, на 03.07.2024г. е издадено процесното НП, с което при идентичност на описание на нарушението и правната му квалификация на УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1 500,00 лева на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), който е бил предявен на нарушителя. При съставяне на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в

оспореното НП, ясно и недвусмислено е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът УМБАЛ „Александровска“ ЕАД е извършил вмененото му нарушение на чл. 415, ал. 1 КТ, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Тези изводи се споделят изцяло от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС.

Настоящата инстанция приема, че безспорно от приложените по делото доказателства се установява, че УМБАЛ „Александровска“ ЕАД не е изпълнила в срок, както и към датата на установяване на нарушението задължителното предписание на Д „ИТ“ под № 1, като съдържанието му е подробно описано - изрично е посочено, че противоправното бездействие на касатора се изразява в неизвършване на периодичен контрол за концентрациите на вредни вещества във въздуха на работната среда в болнична аптека, където работещите полагат труд в производствен сектор, извършвайки дозиране на лекарствени продукти за директно приложение/цитостатици/, като съхраняват, разтварят, разреждат и дозират лекарства, предназначени за пациенти с онкохематологични заболявания.

Съгласно разпоредбата на чл. 404, ал. 1 от КТ за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда, както и органите по чл. 400 и чл. 401 по своя инициатива или по предложение на синдикалните организации могат да прилагат принудителни административни мерки, като съгласно т. 1 от нормата такива са и задължителните предписания на работодателите. В чл. 405 от КТ е указано, че тези принудителни административни мерки /в т.ч. и задължителните предписания/ подлежат на оспорване по реда на АПК. В този смисъл, дадените задължителни предписания имат характера на индивидуален административен акт и подлежат на самостоятелен контрол. В настоящия случай липсват доказателства, така даденото от контролния орган предписание да е било оспорено, поради което следва да се приеме, че същото е влязло в сила и подлежи на изпълнение. След като не са били изпълнение в указания от контролния орган срок, безспорно УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, като работодател е осъществил състава на административното нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ, съгласно който текст, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв. В случая е определена имуществена санкция от 1 500 лв., който е в законоустановения минимум и не следва да бъде намалена.

Неоснователни са всички възражения относно датата на извършване на вмененото нарушение. Правилно е определена датата на извършване на нарушението, като съдът не споделя възражението, че не е спазен срокът по чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Правилно в решението си първоинстанционният съд е посочил, че нарушението е открито в резултат на последващата проверка, извършена на 05.06.2024г., и след представяне на приемо-предавателен протокол от страна на работодателя, във връзка с проверката на Д „ИТ“ С.. Именно след представяне на този документ от работодателя е установено, че предписание под № 1, дадено с протокол № ПР 2400327/29.01.2024г., не е изпълнено.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Правилни са изводите на СРС за липса на предпоставки за прилагане на нормата на чл. 28 от ЗАНН, предвид че случаят не разкрива признаци на маловажност по смисъла на чл. 415в, ал. 1 от КТ. Съгласно тази норма, за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 50 до 100 лв. В конкретния случай от страна на касатора в хода на административнонаказателното производство не са ангажирани безспорни доказателства за изпълнение на даденото предписание, което означава, че законовите предпоставки на чл. 415в, ал. 1 от КТ не са изпълнени.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 100 лева, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София - град, XXVII-ми касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.12.2024г., постановено по НАХД № 10425 по описа на СРС за 2024 г., 107-ми състав.

ОСЪЖДА УМБАЛ „Александровска” ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от проф. д-р А. Й. - изпълнителен директор, да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., сумата 100 (сто) лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: